

Wadvaarders morren over beperkingen

HARLINGEN – Lekker vrij spelevaren op de Waddenzee en naar eigen goeddunken droogvallen op plaatsen waar je in die wildernis helemaal op jezelf bent met vogels, weekdieren en zeehonden. Zo hebben de leden van de Vereniging Wadvaarders het 't liefst, maar zo is het al lang niet meer.

In het getijdengebied stikt het van de voorschriften die de natuur moeten beschermen tegen de mens. De jaarvergadering van de Wadvaarders maakte zich daar zaterdag in Harlingen kwaad om.

Vooraf nieuwe of langere afsluitingen van bij hen populaire zandplaten door het ministerie van Landbouw en Natuur is sommige leden te gortig.

Dat hun voorzitter, de Snakerbuurster Maarten Snel, er als onderhandelaar de afgelopen maanden de scherpste kantjes heeft weten af te vijlen, kon de pil niet vergulden.

Namens een groep van verontrusten stelde de Utrechter Wim Geradts dat de Wadvaarders de beknutting door „te grote meegaandheid en overlegbaarheid” van het bestuur over zichzelf afroepen. „Jullie willen de bordjes verzetten, maar ze moeten weg.”

Anderen pleitten voor een hardere opstelling van hun club of juist voor individuele ongehoorzaamheid.

Schamper werd opgemerkt dat de zeehonden zich zo snel vermeerderen dat schielijk het hele wad voor mensen taboe zal zijn, om de aaibare zeezoogdieren hun rust te gunnen.

Nadat de zaal onder leiding van medelid en RTL-journalist Frits Wester stoom had afgeblazen, kreeg de koers van het bestuur toch ruime bijval. De Wadvaarders blijven de nadruk leggen op hun erecode, het pas afgesloten convenant voor de vaarrecreatie en op voorlichting en sociale controle.

De voorlichting over waddenleefregels zou voor een deel van nog aan te stellen 'wadwachten' moeten komen, maar een verzoek om financiering uit het Waddenfonds is onlangs niet ontvankelijk verklaard.